

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.060 van 17 juni 1999
in de zaak A. 83.065/VII-18.005.**

In zake : 1. Janien DEFIEUW,
2. de v.z.w. NATUURFONDS WESTLAND,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen partij :

Jürgen OLLIVIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. NAEYAERT,
kantoor houdende te TORHOUT,
Aartrijkestraat 38.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Janien DEFIEUW en de v.z.w. NATUURFONDS WESTLAND op 22 maart 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 4 december 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij de beroepen die zij hadden ingediend tegen het besluit van 28 mei 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Jules OLLIVIER van de vergunning voor het veranderen van een rundveefokkerij gelegen aan de Seulestraat 104 te Nieuwkerke, door het uitbreiden met 19.000 mestkippen en het ver-

minderen met 151 runderen tot een totale capaciteit van 200 runderen, 19.000 mestkippen, 1.257 m³ mest, 40 ton kunstmest, 24.800 l mazout, 5.000 l petroleum, 1.265 m³ ruwvoeder en 115 m³ graan, ongegrond worden verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat B. NAEYAERT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat Jürgen OLLIVIER met een verzoekschrift van 15 april 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Gegrontheid van de vordering

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat de tweede voorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.2.1. Het bestreden besluit vergunt de exploitatie van een inrichting voor 19.000 mestkippen in een nieuw te bouwen stal, gepaard gaande met de vermindering van de bestaande rundercapaciteit met 151 dieren, tot 200 stuks.

De eerste verzoekster woont op circa 30 meter van de inrichting.

Er wordt niet betwist dat zowel de inrichting als de woning van de eerste verzoekster liggen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan Ieper-Poperinge).

2.2.2. De eerste verzoekster voert aan dat zij **visuele hinder** zal ondervinden door "(de exploitatie van) de kippenstal" en de beide verzoekende partijen beklagen zich erover dat de schoonheidswaarde van het landschap onherroepelijk zal worden aangetast.

Deze visuele hinder zal veroorzaakt worden door de stal waarin de exploitatie zal plaats vinden.

Voor de oprichting daarvan is evenwel een bouwvergunning nodig, welke nog niet is verleend.

Het ingeroepen nadeel is dus hypothetisch, want de afgifte van een milieuvergunning impliceert geenszins de afgifte van de bouwvergunning.

Aldus behoort het nog tot de mogelijkheden dat de bouwvergunningverlenende overheid van oordeel is dat het verlenen van die vergunning strijdig is met de gewestplanbestemming of met de goede plaatselijke aanleg.

Bovendien zal over de vraag of en in welke mate de betrokken stal het landschap aantast slechts met kennis van zaken kunnen worden geoordeeld wanneer de bouwvergunning is verleend. Pas dan zal immers blijken in welke constructie de exploitatie zal gebeuren.

Er wordt niet concreet aannemelijk gemaakt dat door "het vrachtwagenverkeer" dat de exploitatie zal teweegbrengen "de aanblik en de draagkracht van het waardevol gebied" dermate zal verstoord worden dat de verzoekende partijen daardoor persoonlijk een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel dreigen te ondervinden.

2.2.3. De eerste verzoekster voert ook nog **geur-hinder** aan als bron van een moeilijk te herstellen nadeel.

Het nadeel veroorzaakt door een milieu-vergunning kan na een gebeurlijke vernietiging van die vergunning in principe onmiddellijk beëindigd worden door het stopzetten van de exploitatie en is bijgevolg tijdelijk.

Het moet dan ook des te groter zijn opdat het moeilijk te herstellen weze.

In dit geval liggen zowel de inrichting als de woning van de eerste verzoekster in een agrarisch gebied.

De geurhinder heeft geen uitstaans met het landschappelijk waardevol karakter van het gebied, dat een puur esthetische zaak is. Voor dit aspect van het geding kan dit karakter dan ook buiten beschouwing worden gelaten.

Voor de betrokken inrichting is het agrarisch gebied in principe het enige waar zij stedenbouwkundig terecht kan.

Er mag bijgevolg van verzoekers, zeker wanneer zij zelf ook in het agrarisch gebied wonen zonder een landbouwbedrijf uit te baten, een grotere tolerantie voor de hinder veroorzaakt door dergelijk bedrijf, worden verwacht. Zij genieten immers ook van de voordelen die met deze bestemming gepaard gaan.

De vergunningstoestand geldend vóór de afgifte van de bestreden vergunning was zo dat tot 1 september 2011 op dezelfde inrichting nog 351 runderen waren vergund.

De ernst van de geurhinder veroorzaakt door de door het bestreden besluit vergunde inrichting moet dan ook mede in het licht van die reeds bestaande hinder worden beoordeeld.

De eerste verzoekster maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de ingeroepen geurhinder een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeg brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jürgen OLLIVIER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 negenenegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.